

РЕШЕНИЕ

№ 6264

гр. София, 27.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 27.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **5056** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез управителя С. О. Х., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221021002596-091-001/07.02.2022 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и Д. С. С. – ръководител на ревизията, потвърден от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП с решение № 598/26.04.2022 г., с който на дружеството е отказано право на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди от м. 08.2017 г. до м. 04.2018 г., от м. 06.2018 г. до м. 09.2018 г., от м. 11.2018 г. до м. 05.2019 г., от м. 07.2019 г. до м. 02.2020 г., от м. 04.2020 г. до м. 07.2020 г., м. 09.2020 г., м. 12.2020 г. и м. 02.2021 г. в общ размер на 8 292,44 лв., ведно с определените лихви за забава в размер на 1 974,59 лв. В жалбата се поддържа, че в оспорената му част ревизионният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран. Искането до съда е за постановяване на отмяната на ревизионния акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв.У., който поддържа жалбата и моли съда да отмени РА. Развива доводи, че органите по приходите не са анализирали услугите, по които се отказва право на възстановяване на данъчен кредит, които, като услуги, предоставяни от мобилни оператори, свързани с наемане на лице на трудов договор и счетоводни услуги касаят самото съществуване и дейност на дружеството. Претендира разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – [населено място], редовно призован, чрез юрисконсулт М., намира жалбата за неоснователна и моли съда да я отхвърли. Поддържа, че в ревизионното и в съдебното производството от страна на дружеството не са представени доказателства в какво се изразяват услугите, които е получило по процесните фактури, още повече че същите са получавани в продължение на 4 години, през които дружеството не е декларирало дейност. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител за участие в производството .

От фактическа страна се установява следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221021002596-020-001/29.04.2021 г. е възложено извършването на ревизия на „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периоди от м. 08.2017 г. до м. 03.2021 г., данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периоди от м. 06.2018 г. до м. 03.2021 г., вноски за здравно осигуряване – за осигурители за периоди от м. 06.2018 г. до м. 03.2021 г., вноски за ДОО – за осигурители за периоди от м. 06.2018 г. до м. 03.2021 г. Заповедта е връчена електронно на дружеството на 17.05.2021 г. Съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията. По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срока за извършване на ревизията е продължен до 15.10.2021 г. със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221021002596-020-002/16.08.2021 г. и ЗИЗВР №Р-22221021002596-020-003 от 17.09.2021 г. Заповедите за възлагане на ревизията са издадени от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощена с функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 28.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221021002596-092-001/08.12.2021 г., връчен електронно на дружеството, ведно с доказателствата към него, на 09.12.2021 г. По реда и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение срещу РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221021002596-091-001/07.02.2022 г., издаден от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Д. С. С., на длъжност главен инспектор по приходи при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на дружеството електронно на 07.02.2022 г.

Ревизията на дружеството е първа, за определяне на задълженията на „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД за данъците и осигурителните вноски за периодите, посочени в ЗВР.

В хода на ревизията е установено, че „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД е вписано в Търговския регистър на 27.07.2017 г., с основен капитал в размер на 5 000,00 лв. с наименование „ЕКОМЕРС ИНТЕРНЕТЪНЪЛ ГРУП“ ЕООД. На 16.03.2018 г. в ТР е вписана промяна на наименованието на дружеството в „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД. След регистрацията на дружеството, като едноличен собственик на капитала и негов управител е вписан Т. Д. Б., поданик на Кралство Н., а след 16.03.2018г. - С. О. Х., гражданин на Федерална Република Германия. Съгласно констатациите в РД, жалбоподателят е декларирал, че дейността му през ревизираните периоди ще бъде предоставяне на консултантски услуги в областта на електронната търговия. Установено е, че „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД не е декларирало пред НАП търговски обекти и не е въвело в експлоатация единен касов апарат с фискална памет (ЕКАФП). След справки в Имотния регистър и програмен продукт КАТ е констатирано, че

жалбоподателят не е притежавал и не е извършил през ревизираните периоди сделки с недвижими имоти и превозни средства. За периода на ревизията дружеството е декларирало данни за едно наето лице на трудов договор, на пълен работен ден, на длъжност „специалист маркетинг и реклама“ в икономическа дейност с К. 7490 „Други професионални дейности, некласифицирани другаде“. За наетото лице своевременно са подадени данни с декларации обр. 1 и обр. 6, задълженията по които са внесени в приход на бюджета. Посочено е, че специалиста е получавал трудови възнаграждения за ревизираните периоди, които са плащани от жалбоподателя до края на месеца, следващ месеца на полагане на труда. Констатирано е, че „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС, считано от 11.08.2017 г. - регистрацията по избор, независимо от облагаемия оборот.

С цел събиране на доказателства от значение за определяне на задълженията за данъци и осигурителни вноски за ревизираните периоди, на жалбоподателя е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ №Р-22221021002596-040-001/20.05.2021 г. В отговор са представени са документи и обяснения.

В хода на ревизията е констатирано, че „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД не е декларирало извършени продажби по реда на ЗДДС за периодите, попадащи в обхвата на ревизията. В представените годишни оборотни ведомости от дружеството за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г., както и в оборотната ведомост за периода от 01.01.2021 г. до 31.03.2021 г., не са заведени счетоводни сметки от група 70. С годишните данъчни декларации по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане и приложените към тях годишни отчети за дейността, в т.ч. Отчети за приходи и разходи за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г., „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД е декларирало счетоводни и данъчна загуби, без приходи. Въз основа на тези обстоятелства ревизиращият екип е направил заключение, че „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД не е извършвало икономическа дейност, в т.ч. облагаеми доставки по смисъла на ЗДДС през ревизираните периоди.

Установено е, че за периодите, попадащи в обхвата на ревизията, „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД е получател на доставки, за които притежава данъчни фактури, отговарящи на изискванията на чл. 114, ал. 1 от ЗДДС. След справка в базата данни на НАП е констатирано, че доставчиците му, които са данъчнозадължени и регистрирани по ЗДДС лица, са включили същите в дневник продажби и СД по ЗДДС за съответните данъчни периоди. „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД е декларирало, че е получател, по смисъла на чл. 11, ал. 2 от ЗДДС, единствено на доставки на стоки и услуги с право на пълен данъчен кредит, с предмет на доставки – услуга, във връзка с наемане на С. Р. С. на трудов договор, наем офис пространство, счетоводни и консултантски услуги, телефонни услуги, покупка на стоки. Конкретизирано е, че доставчици на дружеството за процесните периоди са: „ЗАРА КОНСУЛТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД (с предишно наименование „МОБИЛТЕЛ“ ЕАД), ЕИК[ЕИК], „СОХО – СОФИЙСКА ХОЛИСТИЧНА КОУЪРКИНГ КОМПАНИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК], „ДЖОБТАЙГЪР“ ООД, ЕИК[ЕИК] и „ТЕХНОПОЛИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК]. Фактурите, по които жалбоподателят е приспаднал данъчен кредит са описани в табличен вид от стр. 11 до стр. 13 на РД и на стр. 4 и стр. 5 от РА, като в таблиците се съдържат конкретизирани данни за номер и дата на издаване на фактурата, наименование и ЕИК на доставчика, деклариран предмет на доставка, данъчна основа и ДДС и период, през който жалбоподателят е приспаднал данъчен

кредит по съответната фактура. В РД и РА е отбелязано, че съгласно данъчното законодателство за данъчнозадължено лице – получател на доставка е налице право на приспадане на данъчен кредит по същата, ако е налице пряка и непосредствена връзка между получената доставка и една или повече извършени от него доставки. Уточнено е, че правото на приспадане на данъчен кредит е налице и при липса на пряка и непосредствена връзка между определена получена доставка и една или повече извършени доставки, когато получената такава е с предмет на доставка - стоки и услуги, които са част от общите разходи на данъчнозадълженото лице – получател по доставката и представляват елементи, формиращи цената на стоките или услугите, които то доставя. В РД и РА е констатирано, че „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД не е представило информация за извършени от него доставки, свързани с получените такива, по които е приспаднало данъчен кредит.

Въз основа на описаните обстоятелства, ревизиращият екип е формирал извод, че не може да се обоснове, че предметът на доставките, по които жалбоподателят е приспаднал данъчен кредит през ревизираните периоди, е ползван по пряк и непосредствен начин в осъществявана от него независима икономическата дейност, в т.ч. за извършване на последващи облагаеми доставки. С оглед на така установеното и на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 70, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит по всички фактури, декларирани от жалбоподателя в дневник покупки за ревизираните периоди, в общ размер на 8 292,44 лв.

В хода на ревизията е констатирано още, че „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД е декларирало със СД по ЗДДС за ревизираните периоди ДДС за възстановяване по реда на чл. 92, ал. 1, т. 4 от ЗДДС във връзка с получените от него доставки на стоки и услуги, които са му възстановени от НАП с 11 Акта за прихващане или възстановяване /А./, подробно описани в РД.

С РД и РА е преценено, че посочените суми са неправомерно възстановени на жалбоподателя. На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/, с РА са определени лихви върху същите от датите на възстановяване на сумата по съответния А., до датата на издаване на РА.

Ревизионния акт е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК, в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. С решение № 598/26.04.2022 г. директорът на Дирекция „ОДОП“ е потвърдил обжалвания пред него РА, в частта на установени данъчни задължения по ЗДДС, ведно със съответните лихви. Решението е връчено на жалбоподателя на 26.04.2022г. Жалбата срещу ревизионния акт, в частта, потвърден с решението на Директора на ДОДОП е депозирана на 10.05.2022 г., поради което е и допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В рамките на съдебното производство, от страна на жалбоподателя, не бе поискано събирането на допълнителни доказателства. Нови доказателства не бяха ангажирани и от страна на ответника.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от ДОПК. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите

реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на екипа.

На основание чл. 160 ал.1 от ДОПК съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основаниято, на което е издаден, следва да разгледа спора по същество, като прецени наличието на материалноправните предпоставки за възникване и упражняване правото на данъчен кредит. Производството по обжалване на РА не е контролно - отменително, а е процес по същество, поради което съдът следва да реши, с оглед на събраните по делото доказателства, дали се дължи данък и в какъв размер. С оглед правомощието на съда по чл.160, ал.2 от ДОПК, същият следва да провери за всеки от доставчиците, дали са спазени изискванията на закона относно начисляване на данъка и реалността на доставката. В този смисъл е и константната практика на Върховния административен съд – решение № 4843 от 03.04.2012 г. по адм. дело № 5289/2011 г. и решение № 15605 от по адм. дело № 4030/2011 г.

По своята същност правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, правните последици, от които могат да възникнат само ако са изпълнени всички образуващи го елементи. Безспорно прието в правната теория и практика е, че признаването на правото на приспадане на данъчен кредит е неразривно свързано с извършването на реална доставка, по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС, като доставка на стока по смисъла на закона е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а доставка на услуга е всяко извършване на услуга.

Безспорно е, че извода за липса на реална доставка е плод на оценка на установени факти и обстоятелства от обективната действителност, т. е. прилагане на определени логически правила към обективно съществуващи факти. Като такава тя подлежи на контрол, т. е. винаги следва да бъде установено дали изводът за липса на реална доставка е изграден при правилна преценка на фактите и обстоятелствата, установени по време на ревизията. В този смисъл, при обжалването на ревизионния акт, не само ревизираното лице има задължение да докаже реалността на доставките, като положителен и благоприятен за него факт, свързан с възникването на право на данъчен кредит, но и следва да бъде установено доколко изводът на органа по приходите за липса на реални доставки е логически и правно издържан.

Реалното извършване на една доставка е положителен факт от действителността, който при осъществяването си остава следи и за него съществуват преки и косвени доказателства. Всяка доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Във връзка с това, всяка от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за съставени и осъществени сделки, както и писмени доказателства, които да докажат наличието на осъществените доставки. Липсата на такива съответно може да обоснове извода за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал.1 и чл. 9, ал.1 от ЗДДС.

За да ползва данъчен кредит, жалбоподателят следва да докаже материално-правните предпоставки по ЗДДС за възникване и упражняване на правото на приспадане. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти (решение № 12089/11,11,2008г по адм. Дело № 7052/2008г на ВАС, решение № 15435/23,11,2011год по адм.дело№2420/2011 на ВАС,

решение по дело С-414/10г на СЕС от 29.03.2012 г. и решение от 03.05.2012г. по дело С-520/10г на СЕС). Доколкото правото на данъчен кредит е субективно притезателно право с насрещен субект приходната администрация (Държавата), то съгласно правилото на чл.154 от ГПК, приложимо въз основа на § 2 от ДР на ДОПК във вр. чл.144 от АПК, доказателствената тежест за установяването му е на жалбоподателя.

В настоящето производство, при условията на главно пълно доказване, „Л. медия“ Е. не успя да се справи с тази доказателствена задача. Напротив, приходната администрация с наличните по административната преписка писмени доказателства, поведението на доставчика на жалбоподателя, успя да проведе насрещно доказване за установяване на фактите, свързани с липсата на реално изпълнение на доставките по процесните фактури.

От текста на член 168, буква а) от Директива 2006/112 следва, че за да се ползва от правото на приспадане, е необходимо, от една страна, заинтересуваният да бъде данъчнозадължено лице по смисъла на тази директива и от друга страна, стоките или услугите, на които се основава това право, да се използват впоследствие от данъчнозадълженото лице за целите на собствените му облагаеми сделки, а нагоре по веригата тези стоки или услуги трябва да бъдат доставяни от друго данъчнозадължено лице (в т.см. Решение по дело *Centralan Property*, точка 52 и Решение от 6 септември 2012 г. по дело *Tyth*, С-324/11, точка 26).

Идентично е и произнасянето на СЕС с Определение от 03.07.2013год по дело С-572/11 Мениджърски бизнес решения срещу ДДОДОП: Член 168, буква а) и член 203 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, както и принципите на данъчен неутралитет и на защита на оправданите правни очаквания трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат на получателя по фактура да се откаже право на приспадане на посочения в тази фактура данък върху добавената стойност, когато доставките, за които се отнася последната, не са били действително осъществени, дори ако рискът от данъчни загуби е отстранен, с мотива, че издателят на фактурата е платил посочения в нея данък върху добавената стойност.

Изяснените в рамките на производството факти сочат, че за периодите от м. 08.2017 г. до м. 03.2021 г. жалбоподателят е приспаднал данъчен кредит по издадени фактури от „ЗАРА КОНСУЛТ“ ООД, „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД /с предишно наименование „МОБИЛТЕЛ“ ЕАД/, „СОХО – СОФИЙСКА ХОЛИСТИЧНА КОУЪРКИНГ КОМПАНИЯ“ ООД, „ДЖОБТАЙГЪР“ ООД и „ТЕХНОПОЛИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД. Предмет на получените доставки са счетоводни и консултантски услуги, телекомуникационни услуги, наем на офис пространство, услуги по наемане на персонал и офис материали. Не е спорно и обстоятелството, че за периодите след м. 06.2018 г. в „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД е наело едно лице на трудов договор на пълен работен ден, на длъжност „специалист маркетинг и реклама“ в икономическа дейност с К. 7490 „Други

професионални дейности, неklasифицирани другаде“. Очевидно е, както твърди и процесуалният представител на жалбоподателя, че процесните документиранни доставки са редовно осчетоводени и при оспорващия и при доставчиците, както и че са свързани с нормалното осъществяване на търговска дейност на което и да е търговско дружество. От друга страна, безспорно е установено, че за периодите от вписването си в ТР на 27.07.2017 г. до 31.12.2020 г. жалбоподателят не е отчетел приходи от дейността си.

Не е спорно и обстоятелството, че за ревизираните периоди, за които са определени задължения по ЗДДС на „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД – от м. 08.2017 г. до м. 03.2021 г., последното не е декларирало в дневници за продажби по ЗДДС данни за извършени доставки и получени аванси във връзка с такива. Т.е., за период от близо 4 години от съществуването си, дружеството не е реализирало каквато и да било дейност, дори такава, с която да декларира данъчна загуба. Същевременно, покупката на стоки и плащането на услуги по обективираният във фактурите доставки, се е осъществило като паричните им стойности са заплатени на практика, без дружеството да е декларирало каквито и да било резултати от търговска дейност. Жалбоподателят не оспорва, че декларираният от него резултати за ДДС за възстановяване, по реда на чл. 92, ал. 1, т. 4 от ЗДДС, са му своевременно възстановени от НАП.

В обяснителна записка от 31.05.2021 г. „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД е описало, че: „Дейността на дружеството **ще бъде** предоставяне на консултантски услуги в областта на електронната търговия. Дружеството има 1 нает служител на трудов договор. Дружеството не притежава собствени или наети активи. Дружеството финансира дейността си с **основен капитал – няма външно финансиране.**“.

За удостоверяване на обстоятелството, че спорните доставки са свързани с дейността му, в т.ч. с бъдеща такава, пред ДОДОП „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД е представило незаверено копие на Договор за медийни консултантски услуги от **01.01.2021 г.**, с възложител - Pythagoras FZE, Обединени Арабски Емирства, представлявано от С. О. Х. – едноличен собственик на капитала и управител на „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД. Съгласно чл. 1 от договора, „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД, в качеството на изпълнител по същия, е следвало при поискване от страна на възложителя да му предостави срещу възнаграждение консултантски услуги в сферата на медията, във връзка с дейността на възложителя в България. Договорът не е обвързан със срок. В чл. 5 и чл. 6 от същия е посочено, че възложителят е длъжен да предостави на изпълнителя всички данни и писмени материали относно предмета на договора; всяка друга

информация, поискана от изпълнителя, необходима за доброто изпълнение на неговите задължения и да уведомява изпълнителя за всички нови обстоятелства, данни и писмени материали, имащи отношение към изпълнението на договора. Съгласно чл. 3 от договора: „След приключване на работата по договора Изпълнителят се задължава да издаде протокол за извършената работа.“, въз основа на който съгласно чл. 7 и чл. 8 от същия, възложителят следва да плати на изпълнителя дължимото възнаграждение в 7-дневен срок от получаването му. Изпълнението по договора е документирано от жалбоподателя с invoice (фактура)№[ЕГН]/01.01.2022 г., с предмет на доставка – „M. Consultation S. for 2021“ и цена – 35 000,00 Е.. Във фактурата е вписано: „T. V. is payable from the recipient of the invoice according A.. 196 and 56 from D. 2006/112/EO and A.. 21/2/ and A.. 25/6/2 from the B. V. Law“. Приложено е копие на приемо-предавателен протокол от 01.01.2022 г. на английски език, наименован Hand-over protocol, подписан единствено от С. О. Х., като представляващ едновременно предаващата и приемащата страни, с който са документираны предоставени услуги от „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД на Pythagoras FZE, Обединени Арабски Емирства, както следва: „M. Buying Consulting“ – 1 000,00 ч. по 20,00 Е./ч. и „M. P. Consulting“ - 750,00 ч. по 20,00 Е./ч. С копие от банково извлечение е удостоверено плащане по фактурата на 24.01.2022 г.

В случая, е налице разминаване на декларираните обстоятелства от „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД в хода на ревизионното производство (включително и при предшестващи го проверки по прихващане или възстановяване на ДДС) и данните от допълнително представените доказателства с жалбата пред настоящата инстанция.

В хода на ревизионното производство, с обяснителна записка от 31.05.2021 г., „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД е декларирало, че към тази дата не е осъществявало дейност, **а ще извършва такава**, представляваща предоставяне на консултантски услуги в областта на електронната търговия. В противоречие на така декларираните обстоятелства, е представен Договор за медийни консултантски услуги от **01.01.2021 г.**, чийто предмет не е конкретизиран, но съгласно чл. 1 от същия, е с предмет предоставяне на консултантски услуги в сферата на медията - различен от бъдещия предмет на дейност на жалбоподателя. Не без значение е и обстоятелството, че възложител по договора е свързано лице с ревизираното дружество, по смисъла на §1, т. 3, б. „д“ от Допълнителните разпоредби на ДОПК – „лицата, в чийто управителен или контролен орган участва едно и също юридическо или физическо лице, включително когато физическото лице представлява друго лице“,

предвид което между тях е могло да се уговорят сделки, с цел отклонение от данъчно облагане.

Още преди извършването на една облагаема доставка, например при започването на една икономическа дейност, начисленият ДДС по повод на направените покупки от лицето може да бъде предмет на приспадане, като това се отнася както за конкретни доставки, така и за общи разходи. В конкретния случай, безспорно е установено, че предмета на получените доставки от „ЗАРА КОНСУЛТ“ ООД, „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД /с предишно наименование „МОБИЛТЕЛ“ ЕАД/, „СОХО – СОФИЙСКА ХОЛИСТИЧНА КОУЪРКИНГ КОМПАНИЯ“ ООД, „ДЖОБТАЙГЪР“ ООД и „ТЕХНОПОЛИС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, нито е използван за конкретни облагаеми доставки /включително бъдещи такива/ на „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД, нито пък представлява разходи за дружеството с общ характер, във връзка с негова бъдеща икономическа дейност, като в тази насока представеният договор за консултатска дейност с чуждестранното дружество, не би могъл да докаже наличието на действително извършени дейности от дружеството жалбоподател. Съдът отбелязва, че отчетените от дружеството разходи за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. не са свързани с неговото учредяване и подготовка на бъдещата му дейност, тъй като в продължителен период /от около 5 календарни години/ дружеството е отчитало единствено разходи за дейността си, като в хода на ревизионното производство и пред съдебната инстанция не е представило доказателства за извършване на каквато и да е дейност. Правилно при тези факти органите по приходите са отказали правото на данъчен кредит по спорните доставки, а с оглед на факта, че с иницираните от жалбоподателя процедури по прихващане и възстановяване тези пари са били реално заплатени от приходната администрация, то и в съответствие с чл.175 от ДОПК на дружеството е начислена и съответната лихва.

По изложените съображения съдът намира оспореният ревизионен акт за законосъобразен, поради което и жалбата срещу него следва да се отхвърли.

При направено искане за това и на основание чл.161 от ДОПК на приходната администрация се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 838,01 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК],

срещу Ревизионен акт № Р-22221021002596-091-001/07.02.2022 г., издаден от С. Т. К. – орган, възложил ревизията, и Д. С. С. – ръководител на ревизията, потвърден от директора на дирекция „Обжалване и данъчноосигурителна практика“ при Централно управление на НАП, с Решение № 598/26.04.2022 г., в оспорената му част на установните задължения за ДДС за данъчни периоди от м. 08.2017 г. до м. 04.2018 г., от м. 06.2018 г. до м. 09.2018 г., от м. 11.2018 г. до м. 05.2019 г., от м. 07.2019 г. до м. 02.2020 г., от м. 04.2020 г. до м. 07.2020 г., м. 09.2020 г., м. 12.2020 г. и м. 02.2021 г. в общ размер на 8 292,44 лв., ведно с определените лихви за забава в размер на 1 974,59 лв.

ОСЪЖДА „ЛЕДЖЪР МЕДИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 838,01 лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: